

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
14. ROČNÍK - ČERVEN 2016 - ČÍSLO 150

FARNÍČEK

*Děti, které letos přistoupí
k prvnímu svatému přijímání
s otcem Mirkem na Svatém Hostýně.*

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí farníci, srdečně vás zdravím na začátku měsíce června. Hned v první červnovou neděli máme farní slavnost – 1. sv. přijímání 12 dětí. Jen doufejme, že jich co nejvíce bude navštěvovat bohoslužby a praktikovat víru. Víra je dar i odpovědnost. Každý z nás nechť pečuje o to, co jsme obdrželi k naší spáse a Boží slávě. Při psaní tohoto

duchovního slova myslím též na všechny nemocné, o kterých vím, a ujišťuji je o své modlitbě za ně a zároveň tuším, že je v naší farnosti i mnoho bolesti a utrpení, o kterých nevím, a ty svěřuji Pánu Ježíši, aby je posiloval a vysvobozoval z područí zla a nemoci.

Kéž se Panna Maria za celou farnost přimlouvá a sv. Mikuláš chrání.

K prvnímu svatému přijímání letos přistoupí tyto děti:

Sofie Doležalová, Veronika Fišerová, Tomáš Hrnčířík, Nela Jančíková, Johanka Krčmová, Antonín Macháček, Tomáš Málek, Eliška Němcová, Jakub Odložilík, David Skoumal, Jitka Ticháčková, Bára Uličníková.

Všem farníkům žehná otec Miroslav.

STARÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

Hanba ptáku, jenž svoje hnízdo výkaly špiní
Hloupý nic neutají, co má na srdci, poví
Hanebné je jinak mluvit a jinak smýšlet
Humor je mince, která stále platí
Hloupý přemýšlí, co řekl, chytrý, co bude říkat
Hladový žaludek se ani krásnými bajkami naplnit nedá
Hněv je špatný rádce
Chytrému napověz, hloupého trkni
Chudoba cti netratí
Chraň se psiho předku, koňského zadku
a ženského prostředku

latinské
latinské
latinské
lidové
perské
polské
české
české
české

cikánské

FRYŠTÁCKÁ NOC KOSTELŮ (10. 6. 2016)

V letošním roce se pod klenbou kostela sv. Mikuláše ve Fryštáku už po páté sejdeme a společně otevřeme magickou bránu tajemství chrámu. Na celý páteční večer je připraven zajímavý kulturní program, pásmo hudby i mluveného slova, v němž vystoupí řada účinkujících.

18:00 – 18:05 Hlas zvonů nad krajinou

Zvuk zvonů kostela sv. Mikuláše ve Fryštáku zahájí program letošní Noci kostelů.

18:15 – 19:05 Slavnostní mše svatá "Za město Fryšták"**19:10 – 20:00 Prohlídka věže kostela a zvonů****19:10 – 19:45 Slova jako hvězdy**

Pásmo o životě a díle sv. Františka z Assisi v provedení Farního sdružení dětí a mládeže Zašová, pod vedením Evy Borovičkové

20:00 – 20:55 Hvězdné osnovy

Koncert Komorního orchestru Holešov pod vedením Ivo Kurečky

21:10 – 22:00 Hvězdné tóny

Koncert Smíšeného pěveckého sboru Leoše Janáčka z Luhačovic. Sbormistr: Ludmila Staňová

22:10 – 22:50 Hvězdný prach

Koncert Komorního tria Harfové školy Zlín ve složení: Lucie Fajkusová - harfa, Věra Obdržálková - flétna, Marek Obdržálek - housle

23:00 – 23:45 Ve svitu hvězd

Pěvecký koncert populárních, operních a operetních árií - zpěv Ema Řezáčová, Aleš Janiga. Na klavír doprovází Michaela Šarmanová

Prohlídka částí prostor kostela bude možná mezi jednotlivými vystoupeními. Věž kostela bude z bezpečnostních důvodů otevřena pouze do 20 hodin. Přijďte sii Vy zkusit atmosféru kostela svatého Mikuláše ve Fryštáku v šeru večera.

Na vaši účast se těší pořadatelé.

FOFR

PROJEKT OTEVŘENÉ BRÁNY 2016

Pro letošní sezónu vydal Zlínský kraj nové tiskové materiály k projektu Otevřené brány: obrázkovou mapu a pracovní sešit pro děti. S těmito propagačními tiskovinami byli dnes seznámeni průvodci, kteří budou v letošní sezóně provázet návštěvníky kostelů.

Otevřené brány jsou společným projektem Zlínského kraje, Arcibiskupství olomouckého, evangelické církve, měst, obcí a farností. Oficiálně byly zahájeny v roce 2009, kdy hejtman Zlínského kraje Stanislav Mišák a olomoucký arcibiskup a metropolita moravský Mons. Jan Graubner podepsali memorandum o spolupráci na tomto projektu.

Smyslem projektu je přiblížit návštěvníkům kostelů zapojených do projektu hodnotu architektury a umění křesťanských památek a současně i poukázat na další zajímavá místa v okolí. Podstatou Otevřených bran je možnost prohlédnout si kostely v sezóně od května do září, v čase mimo konání pravidelných bohoslužeb, a to s vyškoleným průvodcem a zdarma

Sakrální památky se k prohlídkám otevírají buď jen o víkendech, nebo po celý týden, případně je provoz kombinován podle zájmu návštěvníků.

Zlínský kraj zajišťuje propagaci projektu. Na webu kraje je pod odkazem „Otevřené brány“ zpřístupněna virtuální mapa s názorným označením všech 28 kostelů, které jsou letos do projektu začleněny **http://mapy.kr-zlinsky.cz/otevrene_brany**.

Nyní, na začátku sezóny, přichází Zlínský kraj se zcela novými tiskovinami. Jednak je to obrázková mapa, v níž jsou jednotlivé kostely poskytující prohlídky zakresleny. Tato mapa odkazuje i na některé další významné turistické cíle Zlínského kraje a v textové části obsahuje krátké popisy jednotlivých sakrálních památek. Byla vytištěna v české a anglické verzi.

Kromě mapy byl vydán i pracovní sešit, který formou krátkého ilustrovaného příběhu seznamuje malé děti s prostředím kostela.

Má jednoduchý námět: Babička provází svou vnučku venkovským kostelíkem a vysvětluje jí, co a proč tady je. O výtvarné zpracování sešitu pro děti požádal Zlínský kraj svou příspěvkovou organizaci - Střední umělecko-průmyslovou školu v Uherském Hradišti. Její ředitel akad. malíř Jan Pospíšil podpořil myšlenku zadat úkol formou soutěže mezi žáky 3. ročníku ateliéru grafického designu, který vede akad. malíř Kamil Mikel.

Nakonec zvítězilo řešení Michaely Kachtíkové, která kromě kreseb k příběhu dotvořila i část obsahující kvízy a interaktivní hry. Tato krásná práce mi ujasnila mou další cestu do života: Chci, aby v něm ilustrace byla hrdě zastoupena," prozradila autorka - studentka Michaela Kachtíková.

PĚT ŘÍMSKÝCH ZASTAVENÍ

Hned po průchodu svatou bránou upoutá můj zrak jeden ze skvostů chrámu – Michelangelova socha Piety, která je nedaleko vchodu. Kvůli bezpečnosti je za neprůstřelným sklem. Ale i tak je to něco jako zjevení. Tuhle nádheru dokončil slavný sochař ve svých pouhých 25 letech....(v letech 1498 – 1500).

Původně měla stát na hrobě francouzského kardinála Jeana de Villiera. Během staletí však byla několikrát přemístována a v roce 1973 z části poškozena (*šílený muž na ni zaútočil kladivem a poškodil obličej Panny Marie*). Pietá zobrazuje vnitřní utrpení Marie, která je osamocena při ztrátě svého jediného syna. Kardinál San Dionigi, když se podíval na Pietu, zeptal se Michelangela: „Pověz mi, můj synu, jak je možné, že Madonina tvář zůstala tak mladá, mladší než tvář jejího syna?“ Michelangelo odpověděl: „Vaše milosti, zdá se mi, že Marie nezestárla, byla čistá, a tak si zachovala svěžest mládí.“ Údajně ji Michelangelo zobrazil podle vzpomínky na svou matku. Zobrazil její čistotu a krásu, ne věk a vrásky. Je to jediné podepsané dílo slavného sochaře. Ale ať se podíváte kamkoliv doslova vás uchvátí nádherná výzdoba tohoto chrámu. Lidí je sice uvnitř hodně, ale díky obrovským prostorám si ani neuvědomujeme. Uprostřed (údajně přímo nad hrobem svatého Petra) stojí mramorový baldachýn, který se vypíná až do skoro do kopule.

Výstavba vatikánské baziliky začala v roce 1505 za pontifikátu Julia II. Projekt vypracoval tehdy významný architekt Donato Bramante. Kostel měl mít tvar řeckého kříže s obrovskou ústřední kupolí a čtyřmi postranními kupolemi nad postranními kaplemi. Práce na stavbě zprvu postupovaly rychle, na stavbě pracovalo až 2000 dělníků. Velké problémy přišly po smrti papeže Julia v roce 1513. Nový papež Lev X. musel financovat stavbu z prodávání odpustků, což vyvolalo revoluční hnutí ve Svaté říši římské pod vedením Martina Luthera. Po Bramantově smrti (1514) vedl stavbu známý Raffael Santi (do své smrti roku 1520). Roku 1547 pověřil papež Pavel III. vedením stavby tehdy už 72letého Michelangela, který roku 1541 dokončil fresku Posledního soudu v Sixtinské kapli. Roku 1602 zvítězil Carlo Maderna v soutěži na dostavbu chrámu. Dokončil průčelí, fasádu a atrium baziliky ve stylu raného baroka. Po jeho smrti roku 1629 se stal hlavním stavitelem Gian Lorenzo Bernini. A konečně 18. listopadu 1629 tento nový chrám sv. Petra vysvětil papež Urban VIII. Celá stavba, tak ji známe dnes, tedy trvala úctyhodných 124 let.

PETER LIPTÁK – ZÁVISLÝ NA JEŽÍŠI (FRYŠTÁK 7. 5. 2016)

Vyrostl jsem v dobré rodině s tradiční křesťanskou vírou, ale Boha jsem osobně neznal. Když jsem přišel do puberty začal jsem rebelovat vůči náboženství svých rodičů, protože pro mě to byl jen soubor morálních pravidel. Začal jsem poslouchat hudbu, která propagovala zcela opačné hodnoty, i skupiny vyznávající satanismus. Začal jsem chodit do party, na které jsme společně popíjeli, později jsme také míchali léky s alkoholem.

V té době mě zaujala filozofie anarchie, začal jsem kouřit marihuanu a zároveň jsem ji pěstoval. V 19-ti jsem poprvé vyzkoušel heroin. Ze začátku jsem se bál si ho vpíchnout, tak jsem ho napoprvé kouřil. Později jsem poznal i jiné drogy než LSD a pervitin. Moje diagnóza byla F19 - to znamená závislost na několika omamných a psychotropních látkách. Důležité pro mě bylo dostat se ze špatné a šedé reality. Ve třiatdvaceti letech jsem už měl za sebou 2 pobyty na psychiatrii a také tříměsíční léčení na Přední Hoře. V září 1997 mě policie chytila s necelými dvěma kily marihuany v autě, přičemž jsem měl na chatě další rostliny, z nichž se dalo vyrobit dalších možná 7-8 kg. Soud mi později zázrakem vyměřil jen 15 měsíců s podmínkou na 2 roky. O tom, že mě chytili byla dokonce krátká zpráva v televizních novinách. Pár dní po této události, protože jsem byl vyšetřován na svobodě, jsem po enormní dávce alkoholu a pervitinu nacpal ruce do skříně elektrického napětí. Dnes v tom vidím Boží ruku, že jsem to přežil. Tehdy jsem to bral tak, že mě nechce už ani smrt. Několik dní po této události jsem odešel na zmíněné léčení na Přední Hoře. Když jsem se vrátil po tříměsíčním léčení, byl jsem lidsky rozhodnut změnit svůj život. Toto mé rozhodnutí však vydrželo asi tak 5 dní a pak to bylo ještě mnohem horší než před léčením. Nedokázal jsem si představit život bez drog - to raději fetovat a zemřít. V říjnu 1998 (byl to rok Ducha svatého) jsem byl pozván na evangelizační setkání Oheň. Jakmile jsem vstoupil, cítil jsem Boží přítomnost a během chval to bylo ještě mocnější. Uvědomil jsem si, že prožívání "Jeho" přítomnosti je "droga", kterou jsem celý život hledal. Cítil jsem, že toto je skutečný ráj a ne to, co mi dávali drogy. Když na mě pak během modlitby proslovu vložili ruce, pocítil jsem, že přede mnou stojí osoba Ježíše Krista. Samozřejmě ne jako halucinace nebo zjevení, ne jako něco co možná vnímat fyzickými smysly. Jeho přítomnost jsem vnímal svým duchem, srdcem, nazvěte to jakkoli ale toto uvědomění si jeho přítomnosti bylo pro mě reálnější než to, čemu jsem do té doby říkal realita.

I když jsem původně chtěl zůstat frajer, pod vlivem Jeho lásky mi začaly proudem téct slzy. Stál jsem v pravdě toho, kým jsem, jaký velmi nehodný jsem, ale zároveň jako mě On nevypověditelně miluje. Měl jsem pocit, že taje všechna ta špína mého života. V duchu jsem mu řekl "Ježíš chci tebe - být tvůj, prosím, proměň mě!". V té chvíli se na mně naplnili slova Písma "Kdo je tedy v Kristu, je novým stvořením. Staré pominulo nové "(2 Kor 5, 17). Byl jsem v okamžiku nadpřirozeně vysvobozen z drogové závislosti, alkoholismu, dokonce i kouření. Když jsem odcházel z tohoto setkání, zahodil jsem cigarety. Nedělal jsem žádné závazky, nemusel jsem se nijak přemáhat, najednou jsem měl pocit, že jsem nikdy nekouřil, nebral drogy. Byl jsem skutečně nový člověk! Byl jsem také vysvobozen ze smilstva, masturbace a s Boží milostí jsem nikdy více do těchto hříchů nepadl. Možná to vypadá, že se chlubím - ano chci se chlubit, ale tak jak to řekl apoštol Pavel: "Nechci se chlubit ničím jiným než křížem našeho Pána Ježíše Krista." (Gal 6,14) Psychiatři říkají, že narkoman je zcela uzdraven, až když se nad ním přivře poklop na rakvi. Musím říci, že mají pravdu, ale opravdu platí i Boží Slovo, které říká, že s Kristem jsme byli pohřbeni ve smrt, abychom tak jako byl Kristus vzkříšen z mrtvých i my žili novým životem (Řím 6, 4). Opravdu je to všechno o tom, že On za mě zemřel na kříži, vstal z mrtvých a daroval mi nový život. V říjnu tomu bude 12 let, co jsem svobodný člověk a žiji pro Pána. Po vyproštění jsem začal chodit do společenství, které organizovalo evangelizační setkání, kde jsem potkal Pána (Prešovské spol. Maranatha), kde funguji dodnes (když jsem Košičan v této době sloužím hlavně s lidmi s Košic - spol. Maják). Už týden po obrácení jsem svědčil poprvé asi stovce lidí právě z tohoto společenství. Krátce poté mě začali zvat do škol, na evangelizační setkání, konference, poutě, k biřmovanců nebo do farností. Také jsem měl milost svědčit v místní (košické) televizi (TV Naše), moje svědectví vyšlo v košickém i prešovském deníku, několikrát jsem měl možnost mluvit v rádiu Lumen. Brzy jsem vedle svědectví začal hlásat i evangelium, později také trošku více formační Slovo. Jelikož vedoucí našeho společenství (sestra Helena) vnímala, že mě Pán povolává k hlásání, navrhla mi, abych šel studovat teologii. Tak jsem asi tři roky po obrácení začal dálkově studovat katolickou teologii, kterou jsem úspěšně dokončil v roce 2006. Za ta léta jsem měl milost svědčit a kázat tisícům lidí na menších i větších setkáních. I když jsem původně chtěl zůstat frajer, pod vlivem Jeho lásky mi začaly proudem téct slzy. Stál jsem v pravdě toho, kým jsem, jaký velmi nehodný jsem, ale zároveň jako mě On nevypověditelně miluje. Měl jsem pocit, že taje všechna ta špína mého života. V duchu jsem mu řekl "Ježíš chci tebe - být tvůj, prosím, proměň mě!".

dokončení na str. 8

DOKONČENÍ

Dne 31. října 2010 jsem se zasnoubil s Veronikou. Poznali jsme se na jednom evangelizačním setkání. S Veronikou se máme velmi rádi a v září tohoto roku plánujeme svatbu. Na Veronice si velmi vážím, to že mě nejen že podporuje ve službě evangelisty, ale že slouží společně se mnou. Pán si ji mocně používá při modlitbě proslovu za lidi (modlíme se za lidi hlavně o naplnění Duchem svatým). Dnes vím, když během chval říkám Bohu: "Nedokážu bez tebe žít!" - Je to doslovné. Skutečně však nejsem žádný mystik, myslím, že jsem se ani nepřiblížil k zkušenostem jaké měli oni. Mám seznam chyb, které nemohu jmenovat z důvodu, abych nepřesáhl limit stran určených na toto svědectví. Lidé ze světa hledají živého Boha, Jeho dotek. Víím, ba jsem přesvědčen, že věta: "Po Bohu žízním, po Bohu živém" (Ž 42, 3) není jen svolání nějakého náboženského fanatika před 3 tisíce let. Toto je, bylo a vždy bude volání každé lidské duše. Toužím jim pomoci setkat se.

Pokud si to ještě nikdy neudělal, na chvíli se zastav a modli se: "Pane Ježíši Kriste děkuji ti, že si za mě zemřel na kříži a že si vstal z mrtvých, abys mi daroval nový a věčný život. Dávám celý svůj život do tvých rukou, prosím tě ved' mě životem a přived' mě po jeho skončení k sobě do nebe. Amen.

Mgr. Peter Lipták

vybral Ik

KNIHA – DOPISY SAMOVI

U příležitosti oslavy Svátku matek ve Fryštáku mohly naše maminky a babičky shlédnout dramtizaci knihy amerického autora Daniela Gottlieba Dopisy Samovi v podání herce Miroslava Gabriela Částka. Vzhledem k tomu, že na této akci byly převážně ženy a bylo nám líto, aby se vzácné myšlenky obsažené v této knize nedostaly i k nám mužům doporučuje tentokrát Farníček vaší pozornosti právě tuto knihu...

Co si musíme prožít, abychom mohli mluvit o štěstí? Kde máme v sobě najít sílu, která nás nenechá vzdát se ani v těch nejhorších podmínkách? A jak si užívat života se vším všudy, když už nám neslouží tělo? 'Štěstí je v mysli,' píše doktor Daniel Gottlieb svému vnukovi, jež odmalička trpí formou autismu. Dopisy Samovi - kniha skládající se z dopisů, které ochrnutý dědeček píše od narození svému drahému vnukovi Samovi. Sam jako autista má problém s pohybem. Žije ve vlastním světě, a pokud vše není, jak má být, trápí se. Zároveň poznává první odlišnosti ve srovnání se svými vrstevníky. "Same," píše dědeček, "chci, abys věděl, že být jiný není problém. Prostě jsi jiný. Problém ale je, cítit se jiný. Když se cítíš být jiný, může tento pocit skutečně změnit tvůj pohled na svět."

Uznávaný psycholog Daniel Gottlieb ví, o čem mluví. Je již skoro 30 let na vozíku s poraněnou míchou. Jediné citlivé místo je pravý palec, kterým vnímá svět. A ještě jeho emoce, jenž jsou vodítkem k jeho srdci. A právě to se snaží předat Samovi - práci s emocemi, s bolestí a odmítnutím, s prožíváním lásky i vědomí sebe samého. Svým vyprávěním předává vnukovi poselství o lásce, ztrátě i darech života. Nejde však o žádné poučování - dopisy jsou psány s tou největší láskou a svá duchovní tajemství odkrývají na omylech, studu a strachu samotného dědečka. Neboť všichni jsme z masa a kostí, všichni se radujeme, vztekáme i pláčeme. "Věřil bys, Same, že většina mladých lidí si pod štěstím představuje úspěch, výbornou kariéru, peníze a moc? Nikdo z nich nemluvil o lásce, dětech, vztazích, manželství, společnosti nebo přátelích. V duchu jsem se ptal - až toho všeho dosáhnete, jak na tom bude vaše duše? Opravdový úspěch je najít toho, koho milujeme a vnímat tu lásku každým pórem svého těla. A zítra ho milujte ještě víc. A další den mějte rádi dalšího člověka, a tak den za dnem zvětšujte počet lidí, které máte rádi."

"Same, nikoliv bohatství, prestiž a majetek, ale povinnost dospělého každý den někoho milovat o něco víc, než jsi ho miloval včera. To je štěstí..." Kniha Dopisy Samovi se ihned stala veleúspěšnou nejen doma ve Spojených Státech. Prostá vyprávění s neobyčejnou moudrostí dojmají lidi na celém světě.

***Daniel Gottlieb - Dopisy Samovi,
vydalo nakladatelství BETA, 2008***

PŘIPOMÍNÁME SI 35. VÝROČÍ ZJEVENÍ PANNY MARIE V MEDŽUGORJI

Dne 24. června to bude již 35 let, kdy se na svátek sv. Jana Křtitele, starozákonního proroka, v roce 1981 v malé, chudé vesničce v Bosně a Hercegovině poprvé zjevila Panna Maria. Postupně se zjevila několika dětem – vizionářům, kterým sdělovala svá poselství a svěřovala svá tajemství. Zjevení stále ještě pokračují, ale pro každého vizionáře jsou různě častá. Panna Maria jim předává svá poselství pro lidi z celého světa, která jsou stále aktuální pro dobu, v níž žijeme.

Co nám Panna Maria ve svých poselstvích sděluje?

S velikou láskou a péčí pravé Matky Boží nám neustále připomíná učení svého Syna, Ježíše Krista, k němuž stále ukazuje a k němuž nás naléhavě volá. Svými poselstvími nás neuvěřitelně trpělivě vychovává, usměrňuje i láskyplně kárá. Opakovaně nás volá k obrácení a k míru mezi člověkem a Bohem a mezi lidmi. Bez míru není život na zemi možný. Podmínkou míru ve světě je mír v duši lidí. Mír - pokoj v duši je veliká milost Boží. Je to ten pokoj, který dává Ježíš Kristus, který si člověk sám nemůže dát. Proto nás Matka Boží volá k Ježíši. Ježíš je cesta k Bohu, našemu Otci. On je cesta, pravda a život. On je nám vzor hodný následování. K němu se máme vrátit a následovat ho se všemi radostmi i kříži našeho života. On je ten, který nám ukazuje, jak v souladu s Boží vůlí prožít svůj pozemský život a dosáhnout života věčného. O mír - pokoj ve vlastní duši máme stále usilovat, o něj máme v modlitbě prosit. Panna Maria jasně říká, že míru lze dosáhnout jedinou možnou cestou, a to skrze vnitřní obrácení – proměnu člověka. Tato cesta je pro každého člověka otevřená a možná.

Co máme pod obrácením rozumět?

Obrátit se znamená přestat jakýmkoliv způsobem ničit život, začít jej s moudrostí a láskou budovat, ochraňovat a mít k němu úctu. Ničení života má mnoho podob. Nemusí to být zrovna války. K zranění druhého člověka stačí zraňující slovo, nepřejícnost, ale i jakýmkoliv způsobem ubližující mluvení, chování, ale i myšlení, z něhož druhý člověk vycítí nelásku a nepřijetí. Panna Maria nás přijímá a miluje takové, jací jsme. Neustále nám s láskou říká „drahé děti moje“. Trpí s námi, když my trpíme. A protože nás miluje jako pravá Matka, chce jen naše dobro, neopouští nás, stojí při nás, podpírá nás, povzbuzuje nás, srozumitelně nás učí a vytrvale a trpělivě nás vychovává.

V posledním poselství z 9. 5. 2016 Panna Maria řekla:

"Drahé děti, i dnes vás znovu vyzývám, obnovte moje poselství a žijte moje poselství. A zvláštním způsobem vás dnes vyzývám, modlete se za mír. Modlete se za mír, za mír ve světě. Vězte, drahé děti, že jsem s vámi a že jsem blízko vás. Modlete se spolu s matkou. Bud'te vytrvalí. Neunavujte se."

Kéž se tak stane!

- 1.6. Památka svatého Justina
 3.6. Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova
 5.6. 10. neděle v mezidobí
 11.6. Památka svatého Barnabáše
 12.6. 11. neděle v mezidobí
 13.6. Památka svatého Antonína z Padovy
 19.6. 12. neděle v mezidobí
 21.6. Památka svatého Aloise
 24.6. Slavnost Narození svatého Jana Křtitele
 26.6. 13. neděle v mezidobí
 28.6. Památka svatého Ireneje
 29.6. Slavnost svatých Petra a Pavla

NA ČESKOU POUŤ DO KRAKOVA DORAZILO ŠEST TISÍC POUTNÍKŮ

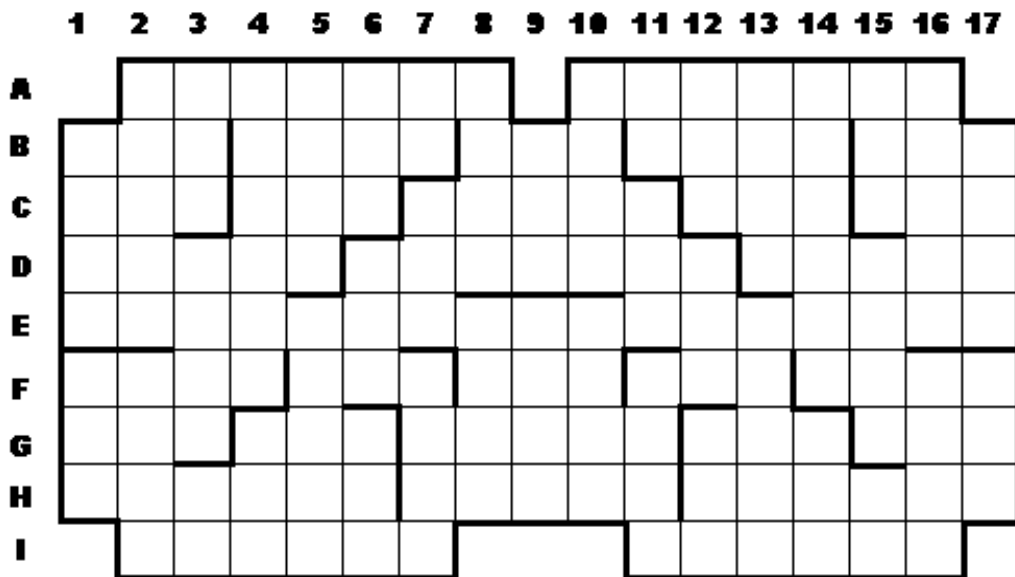
Věřící z České republiky slavili v sobotu 28. května 2016 významný den v rámci probíhajícího Svatého roku milosrdenství. Konala se Národní pouť do Krakova, na které se sešlo přibližně šest tisíc poutníků ze všech diecézí.

Účastnili se i biskupové, mezi nimi také olomoucký arcibiskup Jan Graubner. Tradiční pouť médií

konaná v posledních letech touto dobou na Svatém Hostýně se tentokrát spojila s poutí trochu jiného rázu, a to díky probíhajícímu Svatému roku milosrdenství. Organizátor Radio Proglas spolu s Českou biskupskou konferencí tak zval do polského Krakova, místa, kde Ježíš zjevoval svaté sestře Faustyně velikost své lásky k člověku a kde ji také určil za svou „sekretářku milosrdenství“.

Program začal v bazilice Božího milosrdenství, v jehož úvodu se všem přítomných hostům postupně představila jednotlivá katolická média, v návaznosti na tradici pouti médií. Následovala slavnostní mše svatá, které předsedal kardinál Dominik Duka, homilie se ujal arcibiskup Jan Graubner. Celým dnem hudebně doprovázel Sbor brněnské mládeže, ten pak odpoledne nabídl i koncert jako jeden z volitelných programů. Na výběr byla také adorace s biskupem Vokálem, přednáška biskupa Posáda či přednáška sester z kongregace Matky Božího milosrdenství. Na závěr se všichni přítomní pomodlili Korunku Božího milosrdenství s úvodním slovem biskupa Tomáše Holuba. Velká účast českých poutníků překvapila i samotného krakovského arcibiskupa Stanisława Dziwisze, který ve svém pozdravu s úsměvem podotkl, že by Polsko mělo přehodnotit představu o víře v Čechách.

vybral pn

Vodorovně: A. Pohovky, ozdoba mužů. – B. Filipinská sopka, obuv, belgické lázně, druh textilie, žluté barvivo. – C. Časové údobí, části vozů, soubor sazeb, bývalá zkr. Polska, číslovka. – D. Stromořadí (mn. č.), jméno básníka Sovy, znečišťovat vodu. – E. TAJENKA. – F. Obec na Hořovicku, indická dutá míra, ruský panovník, označení vagónu Ruska, začátek řecké abecedy. – G. Druh nápoje, kus ledu, zahradní besídka, římsky 504, dánský ostrov. – H. Oschnout (chléb), žlutohnědá hlinka, druh železné rudy. – I. Obepnout, dnešní den.

Svisle: 1. Rumunské město, otázka slovenských sázkařů. – 2. Město v Polsku, krátký kabát. – 3. Proud, literární dílo, obyvatel pralesa. – 4. Řemen pro psa, hlas vrány. – 5. Přivlastňovací zájmeno, podezdívka. – 6. Planetka, staroarménské město, značka přetlaku. – 7. Předložka, SPZ Trenčína, hojivý přípravek. – 8. Výtažek z bylin, římsky 651. – 9. Předložka, nabídka. – 10. Biblický bratrovrah, asijský stát. – 11. Inic. fejetonisty Křesťana, jižní plod, asi. – 12. Zlý skřítek, součást příboru, ruská řeka. – 13. Rusky „vlk“, rybářovo náčiní. – 14. Napodobenina, cizopasník. – 15. Podnik v Kuřimi, fialová barva, francouzsky „ten“. – 16. Pracovní schůze, nežádoucí skvrna. – 17. Vojenská jednotka, švédské město.

Nápověda: B. Apo, G. Aza, 17. Ask

Tajenka z minula... když máj vláhu nedá, červen se předá

Připravil František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel, Ing. Libor Kučera.

VYCHÁZÍ 1X MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRAZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 4. 6. 2016 v nákladu 200 ks.